

Hoofdstuk 131

Adam's vreugde en dank. De vraag van de weetgierige Jura aan Asmahaël

1. En nadat Henoch dit opmerkelijke zelfgesprek beëindigd had, was Asmahaël met Zijn geweldige vangst ook bij het met stomme verwondering geslagen gezelschap aangekomen. 2. Toen hij nu, op zo'n dertig passen van Adam verwijderd, pal voor de wachtenden was aangekomen, gebood hij de grote schare te gaan zitten en ging vervolgens naar Adam, die zich nog niet van zijn sprakeloosheid had hersteld, en zei tegen hem:
3. "Adam, word wakker en zie wat de stem van de ware Roepende vermag en tel en controleer dan of niemand ontbreekt, - maar zegen hen allen vooraf, amen."
4. Adam stond op en zei met een geheel door wroeging verteerd hart: "Asmahaël, laat mij alleen dat laatste in Uw naam doen! Want wat U, o Heer, geteld hebt, daarvan is de maat zeker altijd meer dan vol; want U bent immers altijd eeuwig en oneindig, en wat U doet is immers ook steeds welgedaan!
5. Ik en al mijn door U aan mij geschonken kinderen kunnen nu niets anders doen dan U loven en prijzen! O Heer, neem onze harten als warme woorden vol dank en liefde voor U, genadig op en doe met ons allen naar Uw welgevallen! Amen."
6. En Asmahaël riep Jura, Bhusin en Ohorion bij zich en zei tegen hen: "Luister! Jullie vader is reeds bijna twee uur hier bij je en nog niemand heeft hem een versterking gebracht; zend daarom boden naar huis en laat een voldoende hoeveelheid van allerlei vruchten, brood, melk en honing halen, zodat er genoeg is voor allen die hier aanwezig zijn! Ga nu en handel! Amen."
7. Jura liet meteen zijn twee broers gaan; maar hij bleef nog even bij Asmahaël en vroeg Hem:
8. "Machtige jongeling! Kun je mij niet zeggen wie je bent en vanwaar je komt? Is Adam ook jouw vader? Of is er soms op deze wijde aarde een nog machtiger hoofdstamvader dan onze vader Adam, aan wiens woord eens ook de zon en de maan gehoorzaamden?"
9. Maar omdat hij eens voor Jehova ten val kwam, is zijn macht ook gevallen en zijn wij allen nu dienaren van de zwakte en zijn nooit meer in staat om ons uit onze onmacht te verheffen.
10. Maar jij bent bekleed met macht zoals Adam dat was voor zijn val voor Jehova; daarom kun je mij wel zeggen wat ik je vraag, - maar alleen als je het wilt! Amen."
11. En Asmahaël antwoordde: "Jura, je bent een goed mens en je vraag is billijk; maar denk er bij jezelf over na, welk nut het voor jou zal hebben als je dat weet of als je het voorlopig niet weet!
12. Een onwaarheid uit Mijn mond is onmogelijk en voor de waarheid ben je in je hart nog niet rijp, - zonder die rijpheid zou zij je doden; heb daarom geduld tot je rijp bent en bemin en vrees God, dan zul je in je hart een antwoord krijgen ten aanzien van Degene die je dit nu aanraadt!
13. Maar weet dat Ik in geen van jouw vragen pas en daarom is elk vermoeden van je onjuist; maar word rijp, dan zul je een groot licht zien, hetwelk een licht is van alle lichten!
14. Ga jij nu ook en doe net als je broers! Amen."
15. En Jura ging en liet met de anderen op bevel van Asmahaël rijkelijk spijs en drank brengen.
16. Toen nu de kinderen van middernacht, rijkelijk met dat alles beladen, terugkwamen en dat voor Adam en de overige kinderen neerlegden, ging Asmahaël erheen, zegende alles en gebood allen ervan te eten en Zelf ging Hij bij de laatste mand zitten en at voor de eerste keer met hen mee.
17. Maar Adam zei nu: "O Asmahaël! Hoe kunt U nu bij de laatste mand gaan zitten, - U komt toch de

eerste plaats toe, voor alle anderen!"

18. Asmahaël antwoordde: "Adam! Waar is de eerste plaats en waar is de laatste?! - De deemoed komt toch op de eerste plaats! Weet je dan niet, dat waar de Eerste is gaan zitten ook Zijn plaats aan Hem gelijk is?! - Maak je daarom geen zorgen over Mijn plaats, maar geniet nu zonder zorgen! Amen."